

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 3651-06-25 בן דוד ואח' נ' קורל - תל בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת כרמית בן אליעזר

המבקשים

1. אלעד יהודה בן דוד
2. יעקב חי אבא שאול
3. רועי תמיר

ע"י ב"כ עוה"ד אוהד שמילוביץ ותום שנפ

נגד

המשיבות

1. קורל - תל בע"מ
2. שקנאי נט בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד הלה פלג ונועה וילינגר

פסק דין

1. לפניי בקשה מוסכמת לאישור הסתלקות מבקשה לאישור תובענה כייצוגית, בהתאם לסעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: החוק).

2. ביום 3.6.2025, הגישו המבקשים את הבקשה לאישור תביעה ייצוגית נגד המשיבות, בטענה כי המשיבות שיגרו דברי פרסומת לקבוצת נמענים רחבה בניגוד לסעיף 30 א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: חוק התקשורת). זאת, ללא קבלת הסכמה מפורשת מראש, מבלי שניתנה אפשרות הסרה כדין ומבלי שצוין רכיב "פרסומת" בכותרת.

המבקשים טענו כי נדרשו לאשר את תקנון המשיבה 1, המחייב קבלת דברי פרסומת, אך לא ראו בכך "הסכמה מפורשת" למשיבה 1, ובוודאי שלא למשיבה 2. הם הוסיפו כי ביום 20.10.2024 קיבלו כולם דבר פרסומת בקשר לפורטל "דרושים" של המשיבה 2, חרף העובדה שלא היה להם קשר קודם עמה ולא ניתנה הסכמה מפורשת.

המבקשים צירפו לתצהיריהם הגדרות דיורור אצל המשיבות המלמדות, לטענתם, כי בעת שיגור דברי הפרסומת, המשיבות לא החזיקו בהסכמה מפורשת. הם טענו כי גם דיורורים פרסומיים נוספים נשלחו אליהם ללא הסכמתם המפורשת, וכי המשיבות המשיכו לשלוח אליהם דיורורים גם לאחר הודעות סירוב.

3. עם קבלת בקשת האישור, פנו ב"כ המשיבות אל ב"כ המבקשים וטענו לפניי כי ההודעה שנשלחה ביום 20.10.2024 נשלחה במסגרת שיתוף פעולה ללא תמורה של המשיבה 2 עם מיזם 710, שעסק בסיוע למפונים מהצפון והדרום במציאת מקום עבודה חלופי. כן נטען, כי כלל הדיורורים מלבד הדיורור הנ"ל נשלחו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 3651-06-25 בן דוד ואח' נ' קורל - תל בע"מ ואח'

למבקשים ולכל יתר חברי הקבוצה, לאחר קבלת הסכמה מפורשת, אקטיבית, ופוזיטיבית, לקבלת דיוור פרסומי.

המשיבות טענו, כי תנאי מקדמי לצורך פרסום באתר המשיבות הוא מתן אישור אקטיבי ופוזיטיבי כאמור, כאשר הנמנעים רשאים להסיר הסכמתם בכל עת. המשיבות טענו כי כל אחד מן המבקשים פרסם בעבר מודעות באתרי המשיבה, ונרשם, בכל פעם מחדש, לקבלת דיוור פרסומי. בכל פעם שהמבקשים ביקשו להסיר עצמם מרשימת הדיוור הם הוסרו, ולא נשלחו להם דיוורים פרסומיים. המשיבות טענו כי כלל הדיוורים נשלחו אל המבקשים ואל יתר חברי הקבוצה אך ורק במועדים בהם הם היו "מאושרי דיוור".

המשיבות הוסיפו, כי הן מקפידות על כלל הוראות דין, לרבות הדרישות הצורניות של אופן משלוח הדיוור הפרסומי, מתן אפשרות הסרה, ושימוש בכותרת "פרסומת", והסבירו כי הודעת הדואר האלקטרוני מיום 20.10.2024, בקשר עם מיזם 710 היא מייל יחיד שנשלח כמחווה של רצון טוב, נועדה לסייע למפונים במציאת עבודה עקב המלחמה, ואינה נחשבת "דבר פרסומת". הן טענו כי כל יתר ההודעות הנטענות בבקשה נשלחו לאחר קבלת הסכמה מפורשת, מראש ובכתב, בהתאם להוראות הדין.

4. לאחר דין ודברים, החליטו הצדדים לפנות במשותף להליך גישור מזורז בפני המגשר כב' השופט (בדימוס) רחמים כהן, לבירור השאלה העיקרית שהייתה במחלוקת ביניהם, ואשר להבנתם לא קיימת הלכה בעניינה עד לאותו מועד, והיא האם הפרקטיקה של המשיבות ולפיה על מפרסם המודעה חלה חובה ליתן הסכמה לקבלת דיוור פרסומי, מהווה "הסכמה מפורשת" כדין. כב' המגשר הביע את עמדתו כי פרקטיקה זו אכן מהווה "הסכמה מפורשת" בהתאם לדין.

המבקשים אינם מסכימים עם עמדת המגשר, אך לנוכח ההסכמות שקדמו לגישור והסיכון שבקשת האישור לא תאושר במלואה, הם הגיעו למסקנה כי מטרות הבקשה הושגו, ולפיכך הגיעו הצדדים להסכמה על סיום ההליך בהסדר הסתלקות, לפני משורת הדין, ומבלי שאף צד יודה בטענות משנהו.

5. במסגרת הסכם ההסתלקות, לפני משורת הדין, מעבר לדרוש, ומבלי להודות בכל טענה, התחייבו המשיבות לבצע את כל הפעולות הבאות:

- א. המשיבות יחדדו ויטמיעו נוהל ייעודי לסיווג סוגי דיוורים ופרסומים, תוך מתן דגש על שליחת דיוורים בשיתוף עם מיזמים, וכן יטמיעו נוהל ייעודי בחברה העוסק ברישום והסרה של דיוורי החברה
- ב. המשיבות יקיימו הדרכות שוטפות לגורמים הרלוונטיים בחברה, להטמעת הנהלים באופן שיבטיח כי דיוור פרסומי יישלח אך ורק לקבוצת הנמענים המוגדרים במערכות המשיבה כ"מאושרי דיוור".
- ג. המשיבות יקפידו על כלל הדרישות הצורניות של הפרסומים היוצאים תחת ידיהן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 3651-06-25 בן דוד ואח' נ' קורל - תל בע"מ ואח'

ד. חרף העובדה שהמשיבות סבורות כי "ההודעה הנוספת" אינה בגדר דבר פרסומי, הן התחייבו שלא לשגר דברי פרסומי כדוגמתה אלא רק למי שיש בידן הסכמה כדן. כלומר, הודעות דומות לא יישלחו למי שאינו מאושר דיוור כדן.

בכפוף למילוי התחייבויות המשיבות, המבקשים מוותרים ויתור סופי ומוחלט על כל טענותיהם שהועלו בבקשת האישור ובתביעתם האישית כלפי המשיבות, והם ובאי כוחם מתחייבים שלא להיות מעורבים, במישרין או בעקיפין, בהליכים דומים הקשורים לטענות העובדתיות והמשפטיות הרלוונטיות.

בנסיבות אלו, נוכח העובדה שקיים סיכון שבקשת האישור לא תאושר בסופו של דבר, ונוכח ההתחייבויות שהסכימו המשיבות ליטול על עצמן, מעבר לדרוש על פי הדין, הגיעו המבקשים למסקנה כי מטרות הבקשה הושגו ואין הצדקה להמשך ההליכים בתיק. לפיכך, עתרו הצדדים במשותף להסתלקות מבקשת האישור, שלא תהווה מעשה בית דין כלפי יתר חברי הקבוצה, בקשת האישור תימחק, והתביעה האישית של המבקשים תידחה, ללא צו להוצאות, בכפוף לתשלום גמול ושכר טרחה.

6. הצדדים המליצו כי המשיבות תשלמנה למבקשים ולבאי כוחם סכום כולל סופי ומוחלט של 35,000 ש"ח. סכום זה יתחלק כגמול למבקשים בסך 3,000 ש"ח לכל אחד (סה"כ 9,000 ש"ח) בתוספת מע"מ ככל שחל, ושכר טרחה לבאי כוחם בסך 26,000 ש"ח בתוספת מע"מ כדן.

בנוסף, המשיבות ישפו את המבקשים בגין חלקה הראשון של האגרה בסך 6,399 ש"ח. שיפוי האגרה, הגמול למבקשים ושכר הטרחה לבאי כוחם ישולם בתוך 30 ימים מיום אישור הסדר ההסתלקות.

הצדדים טענו כי יש מקום לאשר את המלצתם לגמול ושכר טרחה, שכן המבקשים הצביעו עלעילת תביעה לכאורה, למצער בקשר ל"הודעה הנוספת" שנשלחה כשהיו "מסורבי דיוור", ונוכח התועלת שצמחה לציבור בכך שהמשיבות התחייבו להוסיף פעולות פיקוח והטמעת נהלים להבטחת התנהגותן העתידית. בנוסף, נלקחו בחשבון השקעת המבקשים ובאי כוחם בהכנת הבקשה, קיום הליך גישור מזורז, והתחייבויות המשיבות המיטיבות עם חברי הקבוצה. כמו כן, הודגש החיסכון בהוצאות הכרוכות בניהול ההליך.

הצדדים טענו כי אין מקום למתן הוראות בדבר פרסום הגשת הבקשה להסתלקות או משלוח הודעה ליועץ המשפטי לממשלה, בהתאם לסעיף 16(ד) (1) לחוק ותקנה 11(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010. זאת, נוכח שלב ההסתלקות המוקדם ובשל העובדה שאין ההסתלקות יוצרת מעשה בית דין.

כן ביקשו הצדדים כי בית המשפט הנכבד יורה על פטור למבקשים מתשלום חלקה השני של אגרת בית המשפט, מכוח סמכותו לפי תקנה 7(א) (4) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007. ככל שבית המשפט לא יורה על פטור זה, המשיבות יישאו בה במלואה.

המבקשים ובאי כוחם הצהירו כי לא קיבלו, במישרין או בעקיפין, כל טובת הנאה נוספת מכלגורם שהוא בקשר להסתלקות, למעט הסכומים שיפסקו על ידי בית המשפט.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 3651-06-25 בן דוד ואח' נ' קורל - תל בע"מ ואח'

דיון והכרעה

7. הסתלקות מבקשה לאישור תביעה ייצוגית מוסדרת בסעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, הקובע כי לא ניתן להסתלק מבקשה לאישור תביעה ייצוגית, אלא באישור בית המשפט. עוד קובע הסעיף, כי המבקש ובא כוחו לא יקבלו, במישרין או בעקיפין, כל טובת הנאה בקשר להסתלקות, אלא באישור בית המשפט.

מתווה של הסתלקות מבקשת האישור, לעיתים תוך קביעת הוראות מוסכמות ביחס להתנהלות המשיבה ואף מתן הטבה לקבוצה או לציבור, ותוך פסיקת גמול ושכר טרחה למבקש ולבאי כוחו - הפך למתווה מקובל לסיום הליכים ייצוגיים, והוא מהווה פתרון רצוי מקום בו הוגשה בקשת אישור אשר מלכתחילה הראתה עילה לכאורה, אולם התרחשויות שאירעו או צעדים שננקטו לאחר הגשתה הפכו את ניהולה לבלתי כדאי.

פסק הדין המתווה את הקווים המנחים ליישומו של סעיף 16(א) לחוק ולהכרעה בבקשות להסתלקות מתוגמלת מבקשות לאישור תובענות ייצוגיות, הוא פסק הדין שניתן בע"א 8114/14 מרקיט מוצרי יעול בע"מ נ' סונוול ישראל בע"מ (22.8.2018) (להלן: עניין מרקיט). באותה פרשה, קבע בית המשפט העליון כי בבואו להכריע בבקשה לפסיקת גמול ושכר טרחה אגב הסתלקות מהליך ייצוגי, בשלב שלפני אישור תביעה ייצוגית, על בית המשפט לבחון ראשית אם התובענה הראתה עילת תביעה לכאורה, קרי כי אין מדובר בתביעת סרק, אלא בתובענה שלכתחילה עמדה ביסודה עילת תביעה לכאורה, והיא אף הייתה ראויה להתברר כייצוגית, ואולם לאחר הגשתה התברר כי אין עוד תוחלת בהמשך ניהול ההליך; וכן לתת דעתו לתועלת שהביאה הבקשה לחברי הקבוצה, כאשר הדגש הוא על עניינם של חברי הקבוצה (להבדיל מתועלת ציבורית כללית, או השגת אחת ממטרותיו של חוק תובענות ייצוגיות). הודגש, כי שומה על הערכאה הדיונית להתרשם כי צמחה תועלת קונקרטית ורלוונטית לחברי הקבוצה כתוצאה מן ההליך, ואין די מבחינה זו בתועלת כללית ועמומה, כאשר על בית המשפט אף לבחון אם אמנם היה צורך בנקיטת ההליך הייצוגי לשם השגת התוצאה שהתקבלה.

כפי שנפסק, "הכלל הוא שאין לפסוק גמול ושכר טרחה לתובע המייצג ולבא הכוח המייצג במסגרת של הסתלקות מבקשת אישור תובענה כייצוגית... הסתלקות מתוגמלת היא אפשרית – ואולם מדובר בחריג לכלל, ומשכך יש להיעתר לבקשות בנדון רק במקרים המתאימים" (פסקה 26 לפסק הדין).

8. לאחר שעיינתי בבקשת ההסתלקות ובטענות הצדדים, ולאור העקרונות שנקבעו בעניין מרקיט, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשת ההסתלקות, ואף לפסוק למבקשים ולבאי כוחם גמול ושכר טרחה, אף כי בסכומים נמוכים מהסכומים שעליהם המליצו הצדדים, ולהלן נימוקיי.

9. כאמור, בקשת האישור הוגשה בשל טענה למשלוח דברי פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 3651-06-25 בן דוד ואח' נ' קורל - תל בע"מ ואח'

המחלוקות בין הצדדים בכל הנוגע לדברי הפרסומת שנשלחו, לכאורה, שלא כדין, התמקדו בשני עניינים: ראשית, ב"שאלה העקרונית", האם מתן הסכמה לקבלת דברי פרסומת באופן בו נהגו המשיבות, דהיינו כתנאי לביצוע פרסום באתר המשיבה 1, ועל דרך של אישור התקנון, מהווה הסכמה מפורשת כדין בהתאם לדרישות החוק; ושנית, בכל הנוגע להודעת הדואר האלקטרוני שנשלחה למבקשים ולחברי הקבוצה ביום 20.10.2024 ("ההודעה הנוספת"), אשר אין חולק שנשלחה גם למי שלא היו "מאושרי דיוור", ולגביה היו הצדדים חלוקים אם מדובר בדבר פרסומת.

10. השאלה העקרונית היא אכן שאלה שטרם הוכרעה באופן ברור וממצה בפסיקה (ראו, בין השאר, ת"צ (מרכז) 1380-02-22 **אוהד שמילוביץ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (25.2.2024) (ערעור לבית המשפט העליון נדחה בהסכמה, לאור המלצת בית המשפט: ע"א 3757/24; ת"צ (מרכז) 18220-12-22 **דוד שחר נ' בוקר טוב ישראל בע"מ** (27.3.2025), בפסקאות 14-18; ת"צ (חיפה) 23787-03-23 **הילה כהן נ' סלקום ישראל בע"מ** (19.12.2024), בפסקאות 54-57; ת"צ (מרכז) 9902-01-23 **יניב דוידי נ' בי. בי. בי מסעדות בע"מ** (15.4.2026), בפסקאות 25-27; ת"צ (חיפה) 25309-01-23 **שוהם אבן נ' אל – כל סחר אלקטרוני בע"מ** (11.2.2026), בפסקאות 33-45; ת"צ (מרכז) 12698-03-23 **אל-גל אשד נ' א.ד. חצור בע"מ** (3.6.2025), בפסקה 19).

מסקירת הפסיקה עולה, כי אף כי פסיקת הערכאות הדיוניות נוטה לדעה כי מסירת הסכמה לקבלת דברי דואר על דרך של הפנייה להוראות תקנון הכולל הסכמה כזו, אינה עונה על דרישת ה"הסכמה המפורשת" הנדרשת בחוק התקשורת, הרי שהדבר תלוי בנסיבות, לרבות בשאלה אם הלכות נדרש לקרוא בפועל את ההוראות התקנון, איזה חלק מן ההוראות היו גלויות במסך האישור, וכיצד באלה, ומכל מקום, נפסק כי אין פסול בהתניית קבלת השירות באתר בהסכמה לקבלת דברי דואר.

במצב דברים זה, בכל הנוגע ל"שאלה העקרונית", הגיעו הצדדים למעין הסדר דיוני, כי יפנו לגישור מזורז בפני כב' השופט בדימוס רחמים כהן, ויקבלו את הכרעתו בקשר אליה. המגשר הנכבד הביע עמדתו, כפי הנראה לאחר שהוצג לו בפירוט אופן התנהלות המשיבות וקבלת ההסכמה, כי התנהלות המשיבות בעניין זה עולה בקנה אחד עם הוראות הדין. במסגרת בקשת ההסתלקות הבהירו המבקשים, כי אף כי לא הסכימו עם הכרעת המגשר, הם קיבלו אותה ובחרו שלא להמשיך בניהול ההליך.

11. בכל הנוגע ל"הודעה הנוספת" טענו המשיבות, כי מדובר במקרה חד פעמי של דיוור שבוצע כמחווה של רצון טוב, ללא כוונת רווח ולמטרה נעלה של סיוע למפוני הצפון והדרום במציאת עבודה.

12. נוכח העובדה שהשאלה העקרונית, כאמור, טרם הוכרעה בפסיקה באופן ממצה, וביחס ל"הודעה הנוספת" אין חולק כי נשלחה גם למי שהוגדרו כ"מסורבי דיוור" – מקובלת עלי עמדת הצדדים כי בקשת האישור העלתה עילה לכאורה.

נוכח הדברים שעלו בגישור, מהם עלה כי: א. ההודעה הנוספת נשלחה בנסיבות המיוחדות שבהן נשלחה; ב. לטענת המשיבות, שלא נסתרה, לא נשלחו למבקשים או למי מחברי הקבוצה הודעות נוספות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 3651-06-25 בן דוד ואח' נ' קורל - תל בע"מ ואח'

אלא במועדים שבהם הוגדרו כ"מאושרי דיוור", כאשר בכל פעם שנרשמו מחדש לאתר הוכנסו לרשימת "מאושרי הדיוור" ובכל פעם שביקשו הסרה הוסרו ממנה; ג. הצדדים קיבלו כמוסכם ביניהם את עמדת המגשר כי התנהלות המשיבות והאופן בו ניתנה על פי כלליהן הסכמה לקבלת דיוור פרסומי עולה בקנה אחד עם הוראות החוק – אף מקובלת עליי עמדת הצדדים כי התייטר הצורך בהליך ואין עוד צורך בניהולו.

אכן, ייתכן כי ניהול ההליך היה מוביל להכרעה אחרת בשאלה האם התנהלות המשיבות עולה בקנה אחד עם הוראות הדין. על אף האמור, בשים לב לסיכון הטמון בניהול ההליך (דהיינו הסיכון כי ייקבע שאכן מדובר בהתנהלות תקינה) ואף לתועלת שהיה ניהולו מניב לקבוצה (במובן זה שגם אילו היה נקבע כי נפל פגם בהתנהלות, סביר כי הסעד שהיה ניתן לחברי הקבוצה, בשים לב למכלול הנסיבות, הוא נמוך) – נראה כי אין תוחלת רבה בניהול ההליך מבחינתה של טובת הקבוצה.

במצב דברים זה, מקובלת עליי עמדת הצדדים, כי משעה שהמשיבות הבהירו את הרקע למשלוח ה"הודעה הנוספת", שהיא ההודעה היחידה שנשלחה גם למי שלא נתן הסכמה מפורשת לקבלת דברי פרסומת (או נתן הסכמה כאמור וחזר בו ממנה); והתחייבו להוסיף ולהקפיד על מילוי הוראות הדין בעתיד – הרי שההליך מוצה ואין עוד תוחלת בניהולו, ונראה כי הסתלקות מבקשת האישור, אשר אינה יוצרת מעשה בית דין כלפי הקבוצה, כך שמי שחש שנפגע מהתנהלות המשיבות רשאי להגיש תביעה אישית – היא הדרך היעילה וההוגנת לסיום ההליך.

לפיכך מצאתי לקבל את בקשת המבקשים להסתלק מבקשת האישור, ואף לא מצאתי צורך בפרסום הסדר ההסתלקות לצורך איתור מבקש חלופי.

13. אשר להמלצת הצדדים לפסוק גמול למבקשים ושכר טרחה לבאי כוחם –

כפי שציינתי לעיל, בהתאם להלכת מרקיט, הכלל הוא שאין לפסוק גמול למבקש ושכר טרחה לבא כוחו במקרה של הסדר הסתלקות, אלא במקרים חריגים בהם הוכח כי צמחה תועלת קונקרטית ורלוונטית לחברי הקבוצה כתוצאה מן ההליך. בהקשר זה הוטעם, כי "אין די מבחינה זו בתועלת כללית ועמומה (כדוגמת תיקון הפרת חוק שבפועל לא הסבה נזק של ממש לקבוצה גם קודם לתיקון)" (שם, פסקה 25), וכן נקבע כי על בית המשפט אף לבחון אם אמנם היה צורך בנקיטת ההליך הייצוגי לשם השגת התוצאה שהתקבלה.

בענייננו, התועלת שהושגה לכאורה עבור חברי הקבוצה היא מצומצמת, ומתבטאת בכך שהמשיבות התחייבו להמשיך ולהקפיד על מילוי הוראות החוק, ולנקוט מספר צעדים על מנת להבטיח זאת. אלא, שלטענת המשיבות, עוד קודם לבקשת האישור, הן הקפידו על קיום הוראות החוק, כאשר לשיטתן, האופן שבו ניתנה הסכמת חברי הקבוצה לקבל דברי פרסומת (על דרך של חתימה על כללי המשיבות, הכוללות הסכמה לקבלת דברי פרסומת, בכל פעם שמבוקש לפרסם באתר) עולה בקנה אחד עם הוראות החוק, ובכל פעם שנמען ביקש הסרה, היא התבצעה כהלכה והנמען לא קיבל דברי פרסומת (עד הפעם הבאה שביקש לפרסם באתר, ואז שוב נדרש למסור הסכמה). הפעם היחידה שבה נשלחה הודעה גם למי שלא נמנו על

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 3651-06-25 בן דוד ואח' נ' קורל - תל בע"מ ואח'

רשימת "מאושרי הדיוור" של המשיבות, הייתה ה"הודעה הנוספת" שנשלחה כאמור ביום 20.10.2024, כחלק ממיוזם שמטרתו סיוע למשפחות מפונים במציאת עבודה. הצדדים חלוקים בשאלה אם מדובר ב"דבר פרסומי", ומכל מקום אין חולק כי מדובר בהודעה שנשלחה בנסיבות חריגות.

במצב דברים זה, אפוא, התועלת שהניב הסדר ההסתלקות לקבוצה היא מוגבלת, אף כי לא ניתן לומר שלא הושגה תועלת כלל.

14. על אף האמור, מצאתי כי נכון לחייב את המשיבות בתשלום כלשהו למבקשים ולבאי כוחם (אף שלא בסכומים שהתבקשו), וזאת מן הטעם, שאין חולק כי המבקשים פנו פנייה מוקדמת למשיבות, לרבות באמצעות באי כוחם (המבקש 1) בטרם הוגשה בקשת האישור, והמענים שקיבלו לא היו מספקים. נוכח המובא בבקשת האישור, ממנה עולה כי אף שביקשו הסרה מספר פעמים קיבלו המבקשים דברי פרסומי מן המשיבות, ובפרט את ההודעה הנוספת, ונוכח המחלוקת בדבר השאלה העקרונית – נראה כי המבקשים היו רשאים להניח כי המשיבות אינן מקפידות על הוראות הדין. משלא זכתה פנייתם למענה ממצה, ברוח הדברים שהובהרו על ידי ב"כ המשיבות בעקבות הגשת בקשת האישור, היה בסיס להגשת בקשת האישור. ככל שהייתה הפנייה המוקדמת נענית כהלכה, סביר שניתן היה להגיע להסדר אליו הגיעו הצדדים עוד קודם לבקשת האישור ולייתר את הגשתה.

בנסיבות אלו, ובשים לב לתועלת המסוימת שהניב ההליך לקבוצה, סברתי כי נכון לפסוק למבקשים ולבאי כוחם גמול ושכר טרחה בשיעור נמוך, המגלם למעשה החזר הוצאות בגין הצורך בנקיטת ההליך.

15. בשים לב לשלב המוקדם בו הושג הסדר ההסתלקות, בטרם התקיים דיון ואף בטרם הוגשה תשובת המשיבות לבקשת האישור, אף מצאתי לפטור את המבקשים מתשלום חלקה השנייה של האגרה, וזאת נוכח התנהלות הצדדים, אשר פעלו בצורה עניינית לסיום ההליך מחוץ לכותלי בית המשפט, ובכך הביאו לסיום יעיל ומהיר של ההליך, ללא צורך בהשקעת משאבים נוספים והשחתת זמנו של בית המשפט. כן מצאתי לבדל את המלצת הצדדים לקבוע כי המשיבה תשפה את המבקשים בגין חלקה הראשון של האגרה כפי ששולם על ידיהם.

16. סוף דבר אני מורה כדלקמן:

א. אני מאשרת את הסדר ההסתלקות ונותנת תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים ולהתחייבויותיהם לפיו, כפי שפורטו בבקשת ההסתלקות מיום 30.4.2026.

ב. אני מורה על מחיקת בקשת האישור ודחיית תביעתם האישית של המבקשים.

ג. בנסיבות כמפורט לעיל, פוטרת את הצדדים מפרסום דבר ההסתלקות, ולא מצאתי להורות על איתור תובע מייצג חלופי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 3651-06-25 בן דוד ואח' נ' קורל - תל בע"מ ואח'

ד. אני פוטר את המבקשים מתשלום חלקה השנייה של האגרה.

ה. המשיבה תשלם לכל אחד מן המבקשים גמול בסך 1,000 ₪ (וסה"כ 3,000 ₪ בתוספת מע"מ ככל שחל) וכן תישא בשכר טרחת ב"כ המבקשים בסך 10,000 ₪ בתוספת מע"מ.

ניתן היום, כ"א אייר תשפ"ו, 08 מאי 2026, בהעדר הצדדים.

כרמית בן אליעזר, שופטת

